

2. Cô Tô

Bão đến

Cô Tô như một bãi chiến trường

Nơi thiên nhiên là giặc

Phá huỷ mọi thứ một cách khủng khiếp

Từng viên cát là đạn

Gió rít lên như quỷ khốc thần kinh

Nó ép vỡ từng khuôn cửa kính

Nhưng sau cơn bão ấy

Một vẻ đẹp trong trẻo, sáng sủa trở lại

Vẻ đẹp ấy người ta gọi là vẻ đẹp Cô Tô

Vẻ đẹp của một hòn đảo trên mảnh đất Quảng Ninh

Và cơn bão đáng sợ kia

Người ta ví nó là một cơn thịnh nộ

Nhưng khi cơn thịnh nộ ấy đi qua

Hàng cây lại xanh mượt

Nước biển lại lam biếc đậm đà

Và những hạt cát kia là những viên ngọc vàng giòn

Làm con người ta càng thêm yêu dấu

Yêu sao cái hòn đảo nhỏ xinh

Yêu sao quả trứng hồng hào ló rạng khi canh năm

Cái khung cảnh thơ mộng ấy như làm say đắm người ta

Mặt Trời là một lòng đỏ trứng thiên nhiên đầy đặn

Trên một chiếc mâm bạc

Như một mâm lễ phẩm

Những con người Cô Tô

Những người con của quê hương đất Việt

Giản dị, chất phác, hiền hậu

Cô Tô là một món quà của thiên nhiên

Một món quà quý giá chẳng thể đổi bằng tiền.

Đặng Ngọc Phương Anh

Lớp 6A2, THCS Nguyễn Đăng Đạo, TP. Bắc Ninh, Bắc Ninh